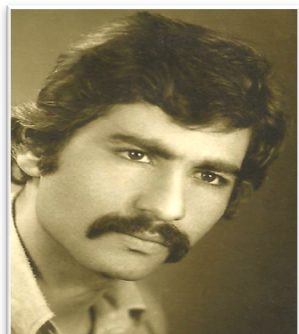

انیس آزاد رزمندۀ راست قامت سامائی که سرودخوانان جاودانه شد!

من کولی شکسته دل بی هدف نیم
کز راه رفته باز کشم پای خویش را
یا آن که از گزند ره و نیش خارها
در پیش رهروان شکنم عهد خویش را
«انیس آزاد»

انیس آزاد در هفدهم سنبله ۱۳۳۲ش در ولایت سمنگان دیده به جهان گشود. هنگام تولد انیس آزاد خانواده اش بنابر مبارزات ضد استبدادی، در ولایت سمنگان در حالت تبعید به سر می برد و پدرش آقا محمد در زندان "کوته قلفی" زندانی بود. پدر انیس آزاد مرد مقاوم و رزمجوئی بود که سال هائی از عمر خود را در مبارزه علیه خاندان "آل یحی" به سر برده بود و در سال ۱۳۵۸ش به جرم مبارزه علیه جلادان "خلقی - پرچمی" و خسر جاودانه یاد "مجید" بودن، دستگیر و در پولیگون زندان پلچرخ تیرباران شد. یادش گرامی باد!

انیس که از همان آوان کودکی طمع تلخ تبعید و زندان را دقیقاً احساس و لمس نموده بود، در سال ۱۳۳۹ش شامل مکتب محمود هوتکی در شهر کابل شد. در بهار سال ۱۳۴۷ش شامل لیسه نادریه گردید. انیس آزاد بلااثر فعالیت های مبارزاتی و صفبندی های سیاسی در آن سال ها، توسط اداره آن مکتب محروم از امتحان گردید. انیس آزاد بنابر مناسباتی که با شخصیت بی بدیل سرزمین ما جاودانه یاد "مجید" داشت، به اثر ترغیب و ارشاد وی، در مکتب مبارزه درس آزاد زیستن و جنگیدن با ستم را آموخته و در پهلوی فعالیت های عملی، به خودآموزی سخت علاقه مند بوده و از کوچک ترین فرصت جهت کسب معلومات و ارتقای دم به دم سطح تئوریکش از مبانی علم انقلاب سود می جست. در اثر این فعالیت های مبارزاتی در سال ۱۳۴۹ش از لیسه نادریه بنابر توطئه اخراج گردید.

انیس شاگرد جسور و ضد خودکامگان بود. حکومت استبدادی آن زمان در سال ۱۳۵۰ش برایش دوسیه سازی نموده و از کابل به طرف خوست تبعیدش کرد. انیس آزاد پس از مدتی دستگیر شد، ولی با سپری نمودن مدت کوتاهی رها گردیده و راه مبارزاتی خویش را بر تحصیلات عالی ترجیح داد. انیس عشق وافر برای مطالعه و علاقه زیادی به نویسندگی، شعر و ادب، موسیقی، رسامی و خطاطی داشت.

انیس آزاد از قریحه والای سرودن شعر برخوردار بود و بنابر تعهد سیاسی و اجتماعی که با مردم زحمتکش سرزمینش بسته بود، آن استعداد را در سرودن اشعار با درونمایه اجتماعی و انتقادی به کار برد.

پس از کودتای ۷ ثور مزدوران استعمارگر روسی، انیس آزاد در عین سرودن اشعار، مطالعه و مشغله های ادبی، از آن جایی که سرزمین افغانستان از شهر تا روستا در آتش بیداد کودتاگران و جلادان خودفروخته و فاشیست "خلقی - پرچمی" می سوخت، انیس در جمع همسنگران زنده یاد "مجید" تنها به سرودن اشعار سیاسی و مطالعه اکتفاء نمود. وی به سان یک رزمنده آگاه سلاح رزم با هیولای ارتجاع - استعمار را به دوش کشیده و در قطار همزمانش برای رهائی وطن و مردمش، علیه مزدوران خیانتکار و جنایتکار سوسیال امپریالیسم توسعه جو و متجاوز وارد عرصه نبرد مسلحانه رهاییبخش شده و در عرصه فعالیت نظامی نیز با برانزنگی دست به ابتکارات نظامی چندی زد.

این سبگرداری انیس آزاد علیه دشمنان عمده آن روز کشور و مردم افغانستان، مصادف بود با ایجاد گردان انقلابی و پیشاهنگ خلق به پاخاسته کشور، سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) به همت و طلایه داری "مجید" افسانه ئی. از بدو ایجاد "ساما"، انیس آزاد افتخار عضویت این گردان پیشتاز انقلابی و آزادیبخش خلق را کسب کرد.

پس از ایجاد "ساما"، انیس آزاد از همین سنگر به سان یک رزمنده آگاه با سلاح "ساما" به دوشش در قطار رفقای "سامائی اش" نبردی را که برای رهائی وطن و مردمش آغاز یافته بود، دنبال کرده و جانبازانه ادامه داد. با اشغال نظامی کشور ما توسط نیرو های اشغالگر سوسیال امپریالیسم متجاوز، آن مبارزه ضد ارتجاعی علیه رژیم مزدور و مرتجع کودتاگران ۷ ثوری به مبارزه تمام عیار آزادیبخش ملی ارتقاء یافته و رستاخیز توده ئی دلاوران و پا برهنگان کشور از کران تا کران افغانستان را فرا گرفته و ساحت وطن را به جهنمی برای این دشمنان غدار و قسم خورده خلق سلحشور افغانستان مبدل کرد. در شرایط مستعمره بودن کشور ما، انیس آزاد با سازمان و همزمان پیشتازش آغازگر نبرد مسلحانه انقلابی علیه سلطه مستقیم کهن استعماری متجاوزان روسی، توحش سپاه وحشی اشغالگرش و زائده مستعمراتی آن (نظام مزدور) شدند که بازتاب شکوهمندی و نام آوری آن علاوه از قله های شامخ پامیر، هندوکش و بابا تا کابل زخمی و سیستان تاریخی؛ برونمرز ها و قاره ها را درنوردید.

سرانجام انیس آزاد، این پاسدار مرز حریت و ساحت دیار کهنسال ما در پنجم اسد ۱۳۶۰ش توسط جواسیس دستگاه جهنمی "خاد" دستگیر گردید. این انیس و یاور توده های عصیان کرده، در زندان حماسه جاودان خود را در صفحه دیگری از زندگی پر از جلال و صلابت برای همیشه جاودانه ساخته و ثبت کتیبه خرائین راه و رسم مبارزاتی کشور ساخت.

انیس در مضحکه "محکمه اختصاصی انقلابی" که از سوی وطن فروشان "خلقی - پرچمی" به تاریخ چهارم جوزای سال ۱۳۶۱ش (طبق برگه موجود از نشریه "حقیقت انقلاب ثور" حزب مزدور سوسیال امپریالیسم اشغالگر روسی، به روز های سه شنبه ۲۵ و چهارشنبه ۲۶ جوزا بوده است) دائر گردیده بود و از طریق رادیو - تلویزیون و سائر نشرات رژیم مزدور سوسیال امپریالیسم نیز پخش می شد، خوش درخشید. وقتی که مقامات محکمه به شخصیت انقلابی بی بدیل سرزمین ما جاودانه یاد "مجید" پیرایه بستند، انیس آزاد این فرزند مبارز خلق دلیر ما و همزم راستین و با صفای زنده یاد "مجید" از جایش برخاسته و به آواز بلند چنین فریاد زد: "شما بالای مجید هر نامی را که می گذارید، این کار شماسست، ولی او شخصیت بی نظیر و قهرمان ملی سرزمین ما و پیشوای ماست".

هنگامی که نوزده تن زندانی گروه اعدامی سامائی به شمول "انیس آزاد" دست و پا به زنجیر از محکمه نمایشی پا به صحن حیاط گذاردند، انیس آزاد به آواز بلند این سرود حماسی شاعر انقلابی و یکی از یازده تن بانیان "ساما"، جاودانه یاد "داوود سرمد" را با شور و جذبه به آواز رسا خواند:

ز خون خویش خطی می کشم به سوی شفق
چه خوب عاشق این سرخی سرانجامم
نوید فتح شبستان دهم به رهروان
سرود رزم پیام آوران شود نامم
عقاب زخمی ام و می توانی ام کشتن
مگر محال بود لحظه ای کنی رامم
توئی که پشت تو می لرزد از تصور مرگ
منم که زندگی دیگرست اعدامم

رفقای همزنجیر انیس آزاد خوانش این شعر را همه یک جا همراهی کردند و سرود خوانان وارد حویلی کوتاه قلفی ها گردیدند. پژواک این سرود جمعی همزنجیران همسنوشت سامائی از درون سلول های تاریک صدارت تا قله های کوه آسمانی رسید. هنگام

سرودن جمعی، چنان چه قبل یا پس از آن، ترس از تیرباران و بیم حلقه دار هم نمی توانست چشم این رزم آوران دلیر سامانی را بسوزاند. اسامی ۱۴ تن از این جاودانگان به شرح ذیل می باشد:

جانبازان سامانی ۱۷ سنبله ۱۳۶۱ش*

* گرمی یاد نعیم ازهر (آزر) پس از تاریخ هفدهم سنبله جاودانه شد، نه در همان روز.

زمانی که انیس آزاد دستان زولانه بسته خود را بلند کرد، دیگران به تبعیت از وی دست ولچک زده خود را بلند کردند. محافظین و عساکر با مشاهده این رویداد همه انگشت حیرت به دندان گزیدند.

انیس در زندان آرام نیاسود. مزید بر مطالعه کتب موجود و مجاز در زندان جلادان "خلق و پرچم"، سرودن شعر یگانه اسلحه اش بود که به جگرگاه دشمن انسانیت و حریت نشانه می رفت. از این روست که اشعار سروده وی در زندان از درونمایه و احساس والای مبارزاتی و آزادیخواهانه برخوردار است.

سرانجام انیس آزاد این رزمنده و کادر مدبر سیاسی، فرهنگی و نظامی سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) در ۲۹همین سالروز تولدش، روز چهارشنبه هفدهم سنبله سال ۱۳۶۱ش (هشتم سپتمبر ۱۹۸۲م) همراه با ۱۲ تن از همزمان دلاور خویش توسط جلادان سوسیال امپریالیسم اشغالگر روسی از زندان پلچرخ کابل بیرون کشیده شده و در پولیگون پلچرخ تیرباران و جاودانه شدند. ۵ تن رفقای دیگر مربوط به این گروه زندانی ۱۹ نفری سامانی به استثنای یک تن که تا هنوز زنده است، به این جاودانگان پیوستند و زندگی سرمدی یافتند.

زمانی که این شاعر و فعال سیاسی هدفمند انقلابی و آزادیخواه در آخرین ایام زندگی در اسارت دژخیمان خلق افغانستان، خود را در یک وجبی مرگ یافت، قبل از اعدام شعر حماسی "کولی" را به علامت تجدید میثاق با همزمان و تأکید بر عهد و پیمان و باور به حقانیت و تداوم "راه رفته"، وفا به خلق و یاران در انتهای دهلیز زندگی و کوره راه سنگلاخی مبارزه انقلابی سرشار از موانع و نیش خارها و فراز و فرودها، سرود و به رسم یادگار و در عین حال گوشزد به همزمان سپرد و خود پس از چند روزی جاودانه شد. در اخیر این یادنامه قابل یادآوری می دانیم که یاددهانی و بزرگداشت از جانبازان و اینارگران انقلابی راه رهایی ملی و اجتماعی خلق در بند افغانستان، بار غلیظ ایدئولوژیک، سیاسی و مبارزاتی داشته و پای تمسک فکری - سیاسی، تعهد عملی، رزمیدن در میدان و رسالتمدی در ادامه راه ناتمام آن جاودانگان علیه امپریالیسم و ارتجاع، را به میان می کشد. لذا، هر نوع یاددهانی های حضوری و غیابی از قبیل برپا داشتن ستیزه های مجلل، بزرگداشت الکترونیک، نشر چاپی با برقی خاطرات، یادنامه ها، تصاویر،

اشعار و نوشته های جانبازان انقلابی و آزادیخواه کشور، بدون چنین معیار هائی، توسط هر فرد یا گروهی بدون تمسک به ایدئولوژی و سیاست انقلابی و آزادیخواهانه این پاسداران مرز حریت، ناسپاسی در برابر خون جانبازان و جانبازگان راه آزادی و انقلاب است.

در تاریخ ممتد مبارزاتی خلق افغانستان، سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) و جنبش انقلابی کشور ما انیس و مونس های آرمانخواه بی شماری در صف خلق و سنگر رزم آزادی سر برآوردند، رزمیدند و جاودانه شدند. به شهادت تاریخ شورانگیز خلق افغانستان و نبرد تا کنونی سامای انقلابی، راه و آرمان اجتماعی نسل های مبارزان کشور در عین تداوم از خلال فراز ها و فرود ها، پیوسته رادیکالیزه شده و عمق و پهنای بیشتری یافته است. همین تداوم و تعمیق مبارزاتی، در ذاتش بهترین تجلیل از رفتگان راه آزادی و انقلاب در کشور است.

یاد و آرمان انقلابی انیس آزاد و همزمان اعدامی اش گرامی باد!

یا مرگ یا آزادی!

کمیته فرهنگی سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

۱۸ جوزای ۱۴۰۱ش